

Laidiens: 13.08.1996., Nr. 135

Ministru kabineta noteikumi Nr.301

Rīgā 1996.gada 6.augustā (prot. nr.40 6.§)

Grozījumi likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”

Izdoti Satversmes 81.pantā noteiktajā kārtībā

1. Izdarīt likumā "Par Valsts ieņēmumu dienestu" (Latvijas Vēstnesis, 1993, 105.nr.; 1995, 159.nr., 170.nr.) šādus grozījumus: 1.1. 2.pantā:

1.1.1. izteikt panta ievaddaļu šādā redakcijā: "Valsts ieņēmumu dienesta galvenie uzdevumi ir:";

1.1.2. aizstāt 4.punktā vārdus "ierēdņi un citi valsts un pašvaldību iestāžu darbinieki" ar vārdu "amatpersonas";

1.2. izteikt 3., 4. un 5.pantu šādā redakcijā:

"3.pants. Valsts ieņēmumu dienesta struktūra un amatpersonas

1. Valsts ieņēmumu dienestu vada ģenerāldirektors. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora prombūtnes laikā Valsts ieņēmumu dienestu vada ģenerāldirektora norīkots vietnieks.

2. Valsts ieņēmumu dienestā ir centrālais aparāts un teritoriālās iestādes.

3. Valsts ieņēmumu dienesta centrālā aparāta sastāvā ir Muitas pārvalde, Finansu policijas pārvalde, kā arī nodokļu administrēšanas struktūrvienības un struktūrvienības, kas nodrošina dienesta vispārējo administrēšanu.

4. Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes izveido Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

5. Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas, kas nodrošina dienesta galveno uzdevumu izpildi, šā likuma izpratnē ir Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, ģenerāldirektora vietnieki, direktori, direktoru vietnieki, teritoriālo iestāžu direktori, teritoriālo iestāžu direktoru vietnieki, visu līmeņu struktūrvienību vadītāji, struktūrvienību vadītāju vietnieki, galvenie nodokļu inspektori, vecākie nodokļu inspektori, nodokļu inspektori, finansu policijas vecākie izziņas inspektori, izziņas inspektori un jaunākie izziņas inspektori, kā arī muitas amatpersonas: Muitas pārvaldes direktors (ģenerāldirektora vietnieks), direktori, direktoru vietnieki, visu līmeņu struktūrvienību vadītāji, struktūrvienību vadītāju vietnieki, teritoriālo muitas iestāžu priekšnieki un teritoriālo muitas iestāžu priekšnieku vietnieki, muitas maiņas priekšnieki, visu pakāpju muitas eksperti, muitas virsuzraugi, vecākie muitas uzraugi, muitas uzraugi, jaunākie muitas uzraugi.

4.pants. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors

Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors:

1) ir atbildīgs par Valsts ieņēmumu dienestam noteikto uzdevumu izpildi;

- 2) nosaka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora vietnieku, centrālā aparāta struktūrvienību vadītāju un teritoriālo iestāžu direktoru kompetenci un atbildību, kā arī visu Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu tiesības saskaņā ar šo likumu;
- 3) apstiprina Valsts ieņēmumu dienesta struktūru un štatu sarakstu;
- 4) ieceļ amatā un atbrīvo no amata, pieņem darbā un atlaiž no darba centrālā aparāta amatpersonas un darbiniekus un ieceļ amatā un atbrīvo no amata teritoriālo iestāžu direktorus;
- 5) apstiprina budžeta izdevumu tāmi;
- 6) izskata sūdzības par pakļauto struktūrvienību un iestāžu amatpersonu pieņemtajiem lēmumiem un rīkojumiem un atceļ minēto amatpersonu nepamatoti pieņemtus lēmumus un rīkojumus, izņemot lēmumus par administratīvo sodu uzlikšanu, kas likumā noteiktajā kārtībā pārsūdzami tiesā;
- 7) ir tiesīgs pieprasīt ar jebkuru Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu vai darbinieku noslēgtā darba līguma laušanu, ja nav ievērotas šā likuma 19. vai 19.' panta prasības;
- 8) pieprasa veikt uzņēmuma, iestādes vai organizācijas nodokļu aprēķinu un nodokļu maksājumu revīziju (auditu);
- 9) nosaka teritoriālo iestāžu darbības teritorijas.

5.pants. Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes direktors

Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes direktors:

- 1) vada teritoriālās iestādes darbu attiecīgajā teritorijā;
- 2) apstiprina teritoriālās iestādes struktūru un štatu sarakstu;
- 3) ieceļ amatā un atbrīvo no amata, pieņem darbā un atlaiž no darba teritoriālās iestādes amatpersonas un darbiniekus;
- 4) pieprasa veikt uzņēmuma, iestādes vai organizācijas nodokļu aprēķinu un nodokļu maksājumu revīziju (auditu);
- 5) izskata sūdzības par pakļauto struktūrvienību vadītāju pieņemtajiem lēmumiem un rīkojumiem un atceļ minēto amatpersonu nepamatoti pieņemtus lēmumus un rīkojumus, izņemot lēmumus par administratīvo sodu uzlikšanu, kas likumā noteiktajā kārtībā pārsūdzami tiesā;
- 6) izskata administratīvo pārkāpumu lietas un uzliek administratīvos sodus par pārkāpumiem, kuru izskatīšana ir piekritīga Valsts ieņēmumu dienestam, to skaitā izskata muitas pārkāpumu lietas un saskaņā ar Latvijas Republikas muitas kodeksu un Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksu uzliek sodus par muitas noteikumu pārkāpumiem.";

1.3. aizstāt 6.panta nosaukumā un tekstā vārdu "ierēdnis" (attiecīgā locījumā) ar vārdu "amatpersona" (attiecīgā locījumā);

1.4. svītrot 7.pantu;

1.5. izteikt 2.nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

**"2.nodaļa. Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi un amatpersonu tiesības nodokļu (nodevu)
administrēšanā";**

1.6. 8.pantā:

1.6.1. izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

"8.pants. Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi nodokļu (nodevu) administrēšanā";

1.6.2. izteikt panta ievaddaļu un 1.punktu šādā redakcijā:

"Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi nodokļu (nodevu) administrēšanā (tālāk tekstā — "nodokļu administrēšana") ir:

1) kontrolēt valsts budžeta un pašvaldību budžetu ieņēmumu veidošanu atbilstoši likumiem, uzskaitīt un reģistrēt nodokļu maksātājus un ar nodokli apliekamos objektus, aprēķināt un iekasēt valsts nodokļus, nodevas un citus valsts noteiktos obligātos maksājumus, veikt šo maksājumu uzskaiti un pārbaudi";

1.6.3. izteikt 5. un 6.punktu šādā redakcijā:

"5) izstrādāt un apstiprināt nodokļu aprēķināšanas metodiku un reglamentēt uzskaiti nodokļu aprēķināšanas vajadzībām; izstrādāt nodokļu uzskaites metodiku nodokļu pārskatu un deklarāciju sastādīšanai; izstrādāt nodokļu aplikšanas jautājumos noslēgto starpvalstu līgumu piemērošanas metodiku;

6) apmācīt Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas (darbiniekus) un konsultēt nodokļu maksātājus nodokļu tiesību aktu piemērošanas jautājumos";

1.6.4. izteikt 11.punktu šādā redakcijā:

"11) pēc Valsts ieņēmumu dienesta iestāžu, valsts pirmstiesas izmeklēšanas iestāžu un tiesas pieprasījuma veikt uzņēmumu (uzņēmēj sabiedrību) nodokļu aprēķinu un maksājumu revīziju (auditu).";

1.7. svītrot 9.pantu;

1.8. izteikt 10.pantu šādā redakcijā:

"10.pants. Amatpersonu tiesības nodokļu administrēšanā

1. Visām amatpersonām, pildot dienesta pienākumus nodokļu administrēšanā, ir tiesības:

1) uzrādot dienesta apliecību un augstākas amatpersonas pilnvarojumu, apmeklēt Latvijas Republikas teritorijā izvietotās juridisko un fizisko personu ražošanas telpas, noliktavas, tirdzniecības telpas un citas telpas, arī reģistrācijas dokumentos norādītās dzīvojamās telpas, kas saistītas ar ieņēmumu vai peļņas gūšanu, saimniecisko darbību tajās, pārbaudīt uzņēmējdarbībā izmantojamās materiāltehniskos resursus, izejvielas un izgatavoto produkciju, kā arī brīvi apmeklēt valsts pārvaldes un pašvaldību iestādes;

2) izdarīt nodokļu aprēķinu un maksājumu revīziju (auditu), pārbaudīt juridisko un fizisko personu grāmatvedību un tās pamatdokumentus, citus ar aprēķiniem un budžeta maksājumiem saistītos dokumentus, saņemt nepieciešamos paskaidrojumus un izziņas, aizplombēt tirdzniecības, ražošanas, noliktavas, arhīvu un kasu telpas un kases, lai nodrošinātu dokumentācijas, naudas līdzekļu un materiālo vērtību saglabāšanu nodokļu revīziju laikā;

3) pieprasīt sastādīt un saņemt no juridiskajām personām gada pārskatus, valsts un pašvaldību ieņēmumu un nodokļu aprēķinus, deklarācijas, citus nepieciešamos dokumentus, izskatīt tos, noteikt valsts budžetā un pašvaldību budžetos, kā arī speciālajos valsts un pašvaldību budžetos (arī ārpusbudžeta fondos, ja tādus paredz attiecīgi tiesību akti) iemaksājamo valsts nodokļu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu apmērus, soda naudas summas, kā arī pieprasīt un saņemt attiecīgus paskaidrojumus;

4) noteikt juridiskajām un fiziskajām personām termiņu, līdz kādam novēršami konstatētie likumu un citu normatīvo aktu pārkāpumi attiecībā uz nodokļiem un citiem valsts un pašvaldību ieņēmumiem;

5) pieprasīt dokumentu oriģinālus un saņemt no uzņēmumiem, iestādēm, organizācijām, pašvaldībām, finansu un kredīta iestādēm dokumentu norakstus ar nodokli apliekamā objekta (ienākumu) uzskaiti un reģistrācijai vai nodokļu un nodevu pārbaudei, kā arī saņemt no fiziskajām personām nepieciešamās izziņas un dokumentu norakstus, kas liecina par pārbaudāmās juridiskās vai fiziskās personas nodokļu saistībām un maksājumiem, mantu un ienākumiem, kā arī pieprasīt un saņemt attiecīgus paskaidrojumus;

6) sastādīt aktus, kas apstiprina ienākumu vai citu ar nodokļiem apliekamu objektu slēpšanu no aplikšanas ar nodokļiem, ja tiek pārkāpta kārtība, kādā drīkst veikt uzņēmējdarbību;

7) savas kompetences ietvaros likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un apmēros uzlikt vainīgajām amatpersonām, kā arī fiziskajām personām administratīvos naudas sodus un konfiscēt administratīvo pārkāpumu izdarīšanas rīkus un tiešos objektus;

8) lai nodrošinātu tiesā celtās prasības izpildi, aprakstīt mantu (sastādot aktu), uz kuru vēršama piedziņa;

9) veikt ar administratīvo pārkāpumu saistītās mantas izņemšanu, ja par attiecīgā pārkāpuma izdarīšanu paredzēta konfiskācija.

2. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram un viņa vietniekiem, centrālā aparāta nodokļu administrēšanas struktūrvienību vadītājiem un viņu vietniekiem, teritoriālo iestāžu direktoriem un viņu vietniekiem, kā arī nodokļu inspekcijas priekšniekiem un viņu vietniekiem ir tiesības:

1) apstiprināt materiālus pārlikumu un citu normatīvo aktu pārkāpumiem valsts ieņēmumu jomā un par vainīgo personu saukšanu pie likumā noteiktās atbildības;

2) ja nav iespējams veikt bezstrīda piedziņu vai piedziņa vēršama uz mantu, iesniegt tiesā pieteikumus par valsts nodokļu, nodevu, soda naudas un citu valsts noteikto obligāto maksājumu parādu, kā arī juridisko un fizisko personu uzņēmējdarbībā konstatēto nelikumīgi iegūto līdzekļu piedziņu attiecīgo budžetu ieņēmumos;

3) likumā noteiktajā kārtībā iesniegt tiesā pieteikumu par uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) darbības izbeigšanu vai maksātnespēju;

4) saņemt no ministrijām, citām valsts pārvaldes institūcijām, finansu un kredīta iestādēm un pašvaldībām to veikto pārbaudīšanu un revīziju aktus, kā arī jebkuras citas ziņas, kas saistītas ar nodokļu maksātāju uzskaiti un viņu saimniecisko un finansiālo darbību;

5) dot finansu un kredīta iestādēm obligāti izpildāmus rīkojumus par juridisko un fizisko personu norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu, līdz attiecīgās personas ir pilnīgi norēķinājušās ar budžetu, ja juridiskās un fiziskās personas nav laikā iesniegušas, atsakās iesniegt vai slēpj no nodokļu administrācijas amatpersonām dokumentus par attiecībām ar budžetu, pretojas vai nepakļaujas nodokļu pārbaudes vai revīzijas (audita) veikšanai, noteiktajā termiņā neizpilda nodokļu administrācijas amatpersonu lēmumus, kā arī ja pārbaudes laikā konstatēta ienākumu slēpšana, nepareiza nodokļu aprēķināšana vai nelikumīgu operāciju veikšana;

6) bezstrīda kārtībā piedzīt no juridiskajām un fiziskajām personām ieskaitīšanai budžetos vai speciālajos valsts un pašvaldību budžetos noteiktajā termiņā nenomaksātās valsts un pašvaldību ieņēmumu, valsts nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu summas, likumos paredzētās soda naudas (ja konstatēta peļņas (ienākumu) samazināšana vai slēpšana) un citas soda naudas, kā arī ienākumus, kas gūti, veicot uzņēmējdarbību bez reģistrēšanas vai speciālas atļaujas (licences);

7) likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā pagarināt nodokļu un citu budžetos ieskaitāmo maksājumu samaksas termiņus;

8) bezstrīda kārtībā atmaksāt valsts budžetā, pašvaldību budžetos un speciālajos valsts un pašvaldību budžetos nepareizi ieskaitīto (piedzīto) valsts nodokļu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu summas;

9) iesniegt ministrijām, pašvaldībām un citām institūcijām obligāti izpildāmu prasību atsaukt nodokļu maksātājam izsniegto speciālo atļauju (licenci) veikt uzņēmējdarbību, ja juridiskā, fiziskā vai cita persona, kas veic uzņēmējdarbību, neregistrējas kā nodokļu maksātājs vai arī neiesniedz nodokļu likumos paredzētās deklarācijas vai nodokļu aprēķinus, visus saimniecības un grāmatvedības dokumentus, bez kuriem nodokļu administrācijas amatpersonas nevar noteikt nodokļu bāzi, vai nerada iespēju iekasēt nodokļus, vai neatļauj nodokļu administrācijas amatpersonai ieiet nodokļu maksātāja telpās, ja minētajai amatpersonai ir tādas tiesības;

10) pamatojoties uz nodokļu maksātāja motivētu rakstisku iesniegumu, pagarināt Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzamo uzņēmuma gada pārskatu un nodokļu deklarācijas iesniegšanas termiņus;

11) likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā apturēt nodokļu maksātāja vai tā struktūrvienību darbību;

12) likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā noslēgt ar nodokļu maksātāju vienošanās līgumu par aprēķināto summu samazināšanu.

3. Lietās par nodokļu parāda un citu budžetos ieskaitāmo maksājumu piedziņu Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonām, kuras apraksta parādnieka mantu un piedzen parādu saskaņā ar tiesas spriedumu vai Valsts ieņēmumu dienesta iestādes lēmumu, tiek piešķirtas tiesu izpildītāja tiesības, un viņu darbību, kā arī ar sprieduma izpildīšanu saistītos nepieciešamos izdevumus un atlīdzību viņiem nosaka saskaņā ar Latvijas civilprocesa kodeksu.

4. Ja nodokļu maksātājs nav pārsūdzējis Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu par nodokļu piedziņu un nav samaksājis nodokli 30 kalendāra dienu laikā no maksājuma prasības saņemšanas brīža, Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības iekasēt minēto nodokli un summu kas sedz piedziņas izdevumus, piedzenot tos no maksātājam piederoša īpašuma tāpat, kā tas tiek darīts pēc tiesas nolēmuma.";

1.9. izteikt 3.nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

"3.nodaļa. Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi un amatpersonu tiesības muitas politikas īstenošanā";

1.10. izteikt 11.panta nosaukumu šādā redakcijā:

"11.pants. Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi muitas politikas īstenošanā";

1.11. svītrot 12.pantu;

1.12. 13.pantā:

1.12.1. aizstāt panta nosaukumā un tekstā vārdu "ierēdnis" (attiecīgā locījumā) ar vārdu "amatpersona" (attiecīgā locījumā);

1.12.2. izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

"1. Visām muitas iestāžu amatpersonām, pildot dienesta pienākumus, uzrādot dienesta apliecību un augstākas amatpersonas pilnvarojumu, ir tiesības ieiet uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) un iestāžu, kā arī īpašo un atklāto ekonomisko zonu teritorijā vai telpā, kurā atrodas muitas kontrolei pakļautās preces un citi priekšmeti.";

1.12.3. papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

"6. Speciāli pilnvarotām muitas iestāžu amatpersonām ir tiesības likumā noteiktajā kārtībā veikt operatīvo darbību vispārējā veidā, lai atklātu un novērstu likumpārkāpumus un noziegumus muitas iestāžu kompetencē esošajos